

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΕΦΕΣΕΩΝ

Αριθμός Απόφασης:

9570 / 2020

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από τη Δικαστή , Πρωτοδίκη, την οποία όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Αθηνών και από τη Γραμματέα

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις , για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ

Του εκκαλούντος: Νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου με την επωνυμία Α.Φ.Μ που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, το οποίο παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου του

Των εφεσιβλήτων: 1) , κατοίκου Αθηνών Α.Φ.Μ. η οποία παραστάθηκε μετά του πληρεξούσιου δικηγόρου της Χρύσανθου Φράγκου (Α.Μ. Δ.Σ.Α. 27537) και 2) Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία Α.Ε.", που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο.

Η αιτούσα ζήτησε να γίνει δεκτή η από αριθμό κατάθεσης δικογράφου: ησής της, την οποία απηύθυνε ενώπιον του Ειρηνοδικείου Αθηνών.

Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, με την οριστική απόφασή του (διαδικασίας εκούσιας δικαιοδοσίας), έκανε δεκτή την αίτηση.

Ήδη το εκκαλούν, με την από [] έφεσή του, που κατατέθηκε στη γραμματεία του Ειρηνοδικείου Αθηνών με αριθμούς κατάθεσης γενικό: []

και ειδικό [] στη γραμματεία αυτού του Δικαστηρίου με αριθμούς κατάθεσης γενικό: [] ειδικό: [] προσδιορίσθηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή αυτής της απόφασης και γράφτηκε στο πινάκιο, προσβάλλει την παραπάνω απόφαση.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι του εκκαλούντος και της πρώτης εφεσίβλητης ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στις προτάσεις που κατέθεσαν.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Από την [] έκθεση επίδοσης της Δικαστικής Επιμελήτριας του Εφετείου Αθηνών [] που προσκομίζει με επίκληση το εκκαλούν, προκύπτει ότι ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της κρινόμενης έφεσης, με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή αυτής της απόφασης, επιδόθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα στη δεύτερη εφεσίβλητη (άρθρα 122 παρ. 1, 123, 126 παρ. 1 στοιχ. γ', 129, 498 παρ. 2 και 741 ΚΠολΔ). Η τελευταία, όμως, δεν εκπροσωπήθηκε στο ακροατήριο από πληρεξούσιο Δικηγόρο, όταν η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του πινακίου, πρέπει, επομένως, να δικαστεί ερήμην. Το Δικαστήριο, ωστόσο, θα προχωρήσει στην εξέταση της υπόθεσης σαν να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες (άρθρο 764 παρ. 2 εδ. β' ΚΠολΔ).

Η κρινόμενη από [] με αριθμό κατάθεσης στη γραμματεία του Ειρηνοδικείου Αθηνών: [] και στη γραμματεία αυτού του Δικαστηρίου: [] έφεση κατά της [] 8 οριστικής απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών, το οποίο δίκασε κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, έχει ασκηθεί σύμφωνα με τις νόμιμες διατυπώσεις από το καθ'ου η αίτηση ν.π.δ.δ. που ηττήθηκε πρωτοδίκως και είναι εμπρόθεσμη, καθότι αντίγραφο της προσβαλλόμενης απόφασης επιδόθηκε με επιμέλεια της αιτούσας στο καθ'ου η αίτηση ν.π.δ.δ. στις [] (βλ. την [] κθεση επίδοσης της Δικαστικής Επιμελήτριας στο Εφετείο Αθηνών Ειρήνης Γκούμα-Κρίνα, που προσκομίζει με επίκληση η πρώτη εφεσίβλητη), η δε κρινόμενη έφεση ασκήθηκε, με την κατάθεση του πρωτοτύπου της στη γραμματεία του εκδώσαντος την εκκαλουμένη Δικαστηρίου, στις [] βλ. την έκθεση κατάθεσης επί του προσκομιζόμενου επικυρωμένου αντιγράφου της κρινόμενης έφεσης), δηλαδή εντός

2^ο φύλλο της με αριθμό 9570 /2020 απόφασης του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα Εφέσεων)

της νόμιμης προθεσμίας των τριάντα ημερών από την επίδοση της απόφασης που περάτωσε την πρωτοβάθμια δίκη (άρθρα 495 παρ. 1, 498, 511, 513 παρ. 1β', 516 παρ. 1, 517 εδ. α', 518 παρ. 1, 520 παρ. 1 ΚΠολΔ σε συνδυασμό με άρθρο 741 του ίδιου Κώδικα), για δε το παραδεκτό της δεν απαιτείται η καταβολή παραβόλου, καθότι το εκκαλούν απολαμβάνει των δικαστικών προνομίων του Δημοσίου. Πρέπει, επομένως, η έφεση να γίνει τυπικά δεκτή και να εξεταστεί περαιτέρω ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων της κατά την ίδια διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρο 533 παρ. 1 ΚΠολΔ).

Με την από _____ και με αριθμό κατάθεσης δικόγραφο: _____ αίτησή της ενώπιον του Ειρηνοδικείου Αθηνών, όπως αυτή παραδεκτώς διορθώθηκε κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, η αιτούσα και ήδη πρώτη εφεσίβλητη, επικαλούμενη έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας και μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών της έναντι των καθ'ών η αίτηση πιστωτών της (ήδη εκκαλούν ν.π.δ.δ. και δεύτερη εφεσίβλητη), ζητούσε τη ρύθμιση των χρεών της και την εξαίρεση από τη ρευστοποίηση της κύριας κατοικίας της για την εξυπηρέτηση των οφειλών της, κατά τις διατάξεις του ν. 3869/2010, αφού λαμβάνονταν υπόψη η περιουσιακή και προσωπική της κατάσταση, με σκοπό την απαλλαγή της από αυτά. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, με την εκκαλούμενη απόφασή του, έκανε δεκτή την αίτηση κατά τα οριζόμενα αναλυτικά στο διατακτικό της. Κατά της απόφασης αυτής πάραπονείται το πρώτο καθ'ού η αίτηση και ήδη εκκαλούν ν.π.δ.δ., με την υπό κρίση έφεσή του, ισχυριζόμενο ότι το πρωτοβάθμιο δικαστήριο ερμήνευσε και εφάρμοσε εσφαλμένα το νόμο, πλημμελώς, δε, εκτίμησε τις αποδείξεις, κατά τα ειδικότερα εκπιθέμενα στο εφετήριο δικόγραφο και ζητεί να εξαφανιστεί η εκκαλούμενη απόφαση, έτσι ώστε να απορριφθεί η αίτηση της αντιδίκου του.

Με το μοναδικό λόγο της κρινόμενης έφεσης το εκκαλούν ν.π.δ.δ. ισχυρίζεται ότι εσφαλμένα το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο έκανε δεκτή την αίτηση της πρώτης εφεσίβλητης, καθότι δεν συντρέχουν στο πρόσωπό της οι αντικειμενικές προϋποθέσεις για την υπαγωγή της στις διατάξεις του νόμου 3869/2010, ειδικότερα δε διότι αφενός οι οφειλές της προς το ίδιο και τη δεύτερη καθ'ής η αίτηση, ήδη δεύτερη εφεσίβλητη, δεν ήταν ληξιπρόθεσμες κατά το χρόνο κατάθεσης της αίτησης, αφετέρου δεν αποδείχθηκε η γενική και μόνιμη αδυναμία της να πληρώσει τις χρηματικές οφειλές της. Στην προκείμενη περίπτωση, από την επανεκτίμηση της

χωρίς όρκο κατάθεσης της αιτούσας και ήδη πρώτης εφεσίβλητης που εξετάστηκε στο ακροατήριο του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, η οποία (κατάθεση) περιέχεται στα ταυτόριθμα με την εκκαλούμενη απόφαση πρακτικά δημόσιας συνεδρίασής του, καθώς και από όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα που νόμιμα προσκομίζουν με επίκληση οι διάδικοι, αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η αιτούσα και ήδη πρώτη εφεσίβλητη, γεννηθείσα στις είναι δημόσιος υπάλληλος, άγαμη, δεν έχει τέκνα ούτε υποχρέωση διατροφής άλλου προσώπου και κατοικεί σε ιδιόκτητη κατοικία. Εργάζεται ως εφοριακός υπάλληλος σε οργανική θέση στη

..... αθαρές μηνιαίες αποδοχές της από την εργασία της ανέρχονταν κατά το χρόνο κατάθεσης της αίτησης σε 1.330,00 ευρώ περίπου, κατά δε το χρόνο συζήτησης αυτής στο πρωτοβάθμιο Δικαστήριο σε 1.550,00 ευρώ περίπου. Δεν αποδείχτηκε εισόδημά της από άλλη πηγή. Σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της αίτησης υπαγωγής στις προστατευτικές διατάξεις του ν. 3869/2010 η πρώτη εφεσίβλητη ανέλαβε τις ακόλουθες υποχρεώσεις από δανειακές συμβάσεις στεγαστικής και καταναλωτικής πίστης. Ειδικότερα, κατά το χρόνο κατάθεσης της αίτησης διατηρούσε τις ακόλουθες οφειλές: Α) προς το

(πρώτο καθ' ου η αίτηση και ήδη εκκαλούν),
δυνάμει σύμβασης ενυπόθηκου στεγαστικού δανείου που καταρτίστηκε το έτος
ποσό (κεφάλαιο + τόκοι 0,00 + έξοδα 0,00 =) ευρώ και Β)
προς τη " (δεύτερη καθ' ης η αίτηση και ήδη δεύτερη
εφεσίβλητη), δυνάμει σύμβασης χορήγησης πιστωτικής κάρτας που καταρτίστηκε
κατά το έτος 2003, ποσό (κεφάλαιο + τόκοι =) ευρώ.
Συνεπώς, οι συνολικές οφειλές της προς τους πιστωτές της κατά το χρόνο κατάθεσης
της αίτησης ανέρχονταν σε 141.901,21 ευρώ. Τα χρέη αυτά θεωρούνται
ληξιπρόθεσμα με την κοινοποίηση της αίτησης, ενώ για το πρώτο εξ αυτών, που είναι
εμπραγμάτως εξασφαλισμένο, ο εκτοκισμός συνεχίστηκε με το επιτόκιο ενήμερης
οφειλής μέχρι το χρόνο έκδοσης οριστικής απόφασης επί της αίτησης (άρθρο 6 παρ.
3 εδ. α' ν. 3869/2010). Περαιτέρω, λαμβάνοντας υπόψη τις ήδη αναφερθείσες
περιστάσεις της προσωπικής της κατάστασης, το ποσό που απαιτείται μηνιαίως για
την κάλυψη των βιοτικών αναγκών της πρώτης εφεσίβλητης, ήτοι για διατροφή,
ένδυση, υπόδηση, μετακίνηση, λειτουργικά έξοδα κατοικίας, επισκευή και συντήρηση
οικιακού εξοπλισμού, είδη οικιακής κατανάλωσης και ατομικής φροντίδας, δαπάνες
εστίασης, ιατροφαρμακευτική περίθαλψη κ.λ.π., ανέρχεται στο ποσό των 900,00
ευρώ, το οποίο ανταποκρίνεται στην απαίτηση διατήρησης του ελάχιστου ορίου
αξιοπρεπούς διαβίωσης (άρθρο 2 παρ. 1 Συντ.), λαμβάνοντας υπόψη ότι ο οφειλέτης,

3^ο φύλλο της με αριθμό 9570/2020 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα Εφέσεων)

ο οποίος αιτείται την υπαγωγή του στις ευεργετικές ρυθμίσεις του ν. 3869/2010, πρέπει από την πλευρά του να μειώσει τις δαπάνες του στις απολύτως απαραίτητες για το προβλεπόμενο από το νόμο χρονικό διάστημα. Δεδομένου ότι το ποσό της ενήμερης μηνιαίας δόσης για την αποπληρωμή μόνο του στεγαστικού δανείου ανέρχεται σε 790,00 ευρώ, αποδεικνύεται ότι το μηνιαίο εισόδημα της πρώτης εφεσίβλητης, δεν επαρκεί για την πληρωμή των οφειλών της από τις παραπάνω συμβάσεις και για την κάλυψη των βιοτικών της αναγκών. Υπό τα άνω εκτιθέμενα πραγματικά περιστατικά, αποδεικνύεται ότι η πρώτη εφεσίβλητη, η οποία δεν έχει πτωχευτική ικανότητα, έχει περιέλθει, σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών της, χωρίς δόλο, την ύπαρξη του οποίου ερευνά το επιλαμβανόμενο της υπόθεσης δικαστήριο όχι αυτεπαγγέλτως, αλλά μετά από πρόταση πιστωτή, ο οποίος πρέπει να προτείνει τον σχετικό ισχυρισμό κατ' ένσταση και βαρύνεται με την απόδειξη αυτής, καθότι η σχετική νομοθετική ρύθμιση τάσσεται προς το συμφέρον των πιστωτών (ΑΠ 632/2019 δημοσίευση σε Τ.Ν.Π. ΝΟΜΟΣ). Τέτοια ένσταση δεν προβλήθηκε στην κρινόμενη υπόθεση. Εκ πάντων των ανωτέρω, παρέπεται ότι συντρέχουν στο πρόσωπο της πρώτης εφεσίβλητης οι προϋποθέσεις υπαγωγής της στις διατάξεις του ν. 3869/2010. Το εκκαλούν ισχυρίζεται ότι η πρώτη εφεσίβλητη δεν υπάγεται στο ρυθμιστικό πεδίο του νόμου αυτού, διότι οι οφειλές της δεν ήταν ληξιπρόθεσμες κατά το χρόνο κατάθεσης της αίτησης, αλλά εξυπηρετούνταν κανονικά. Ωστόσο, όπως προκύπτει από τα προαναφερόμενα αποδεικτικά μέσα, τα χρέη της πρώτης εφεσίβλητης προς τη δεύτερη εφεσίβλητη τράπεζα εμφάνιζαν καθυστέρηση, καθότι είχε οφειλή όχι μόνο από κεφάλαιο, αλλά και από τόκους, οι δε οφειλές της προς το εκκαλούν ν.π.δ.δ. ήταν ενήμερες, για το μόνο λόγο ότι η μηνιαία δόση των 790,00 ευρώ παρακρατούνταν, μέχρι την έκδοση της από Φεβρουαρίου 2014 προσωρινής διαταγής του Δικαστή του Ειρηνοδικείου Αθηνών, απευθείας από το μισθό της, με συνέπεια, όμως, ο μισθός που της καταβαλλόταν να μην επαρκεί για την κάλυψη των στοιχειωδών βιοτικών αναγκών της, να υποβάλλεται αυτή σε στέρησεις και να αναγκάζεται να προσφεύγει στη βοήθεια άλλων και δη των ηλικιωμένων γονέων της, για να αντιμετωπίσει τις καθημερινές ανάγκες διαβίωσης. Ενδεικτικά, το μήνα Μάρτιο του έτους 2013, οπότε γινόταν η παρακράτηση των 790,00 ευρώ, το ποσό που καταβλήθηκε στην πρώτη εφεσίβλητη ανήλθε σε μόλις 538,70 ευρώ, ποσό καταφανώς ανεπαρκές για την κάλυψη των βιοτικών αναγκών της. Συνεπώς, μόνο πλασματικά ήταν σε θέση η

πρώτη εφεσίβλητη να καλύψει τις χρηματικές οφειλές της προς τρίτους κατά το χρόνο που κατέθεσε την αίτηση, αλλά και κατά το χρόνο συζήτησης αυτής, σύμφωνα με όσα αναλυτικά προαναφέρθηκαν. Βάσει όσων εκτέθηκαν, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, το οποίο με την εκκαλούμενη απόφασή του, έκρινε ότι η αιτούσα και ήδη πρώτη εφεσίβλητη έχει περιέλθει σε μόνιμη και γενική αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών της, ορθά ερμήνευσε και εφάρμοσε το νόμο και ορθά εκτίμησε το προσκομισθέν ενώπιόν του αποδεικτικό υλικό, όσα δε αντίθετα ισχυρίζεται το εκκαλούν με το μοναδικό λόγο της κρινόμενης έφεσής του πρέπει να απορριφθούν ως ουσιαστικά αβάσιμα.

Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, πρέπει η έφεση να απορριφθεί κατ' ουσίαν. Τέλος, πρέπει να ορισθεί το προκαταβλητέο παράβολο για την περίπτωση άσκησης από την ερημοδικασθείσα δεύτερη εφεσίβλητη του ένδικου μέσου της ανακοπής ερημοδικίας κατά της παρούσας απόφασης (άρθρα 501, 502 παρ. 1, 505 παρ. 2 και 764 παρ. 3 ΚΠολΔ), κατά τα οριζόμενα ειδικότερα στο διατακτικό, καθώς η ύπαρξη ή μη έννομου συμφέροντος προς άσκηση ανακοπής ερημοδικίας από τον ερημοδικασθέντα εξετάζεται αποκλειστικά από το δικαστήριο που θα δικάσει την ανακοπή, ενόψει των λόγων αυτής και των ισχυρισμών του ανακόπτοντος (ΟΛΑΠ 15/2001 ΝοΒ 2002.678). Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 6 ν. 3869/2010, το οποίο εφαρμόζεται και στο δεύτερο βαθμό δικαιοδοσίας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην της δεύτερης εφεσίβλητης και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΟΡΙΖΕΙ το προκαταβλητέο παράβολο για την περίπτωση άσκησης ανακοπής ερημοδικίας στο ποσό των διακοσίων πενήντα (250,00) ευρώ.

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά και **ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ** κατ' ουσίαν την έφεση.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στην Αθήνα στις *12 Ιουνίου 2020*.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

A

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
Ακριβές ηλεκτρονικό αντίγραφο, το οποίο θεωρήθηκε για τη νόμιμη απούλοποιημένη σήμανση και έκδοση του, με προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή κατόπιν ανάθεσης του Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης (Πράξη 204/2020).

Αθήνα, 10/07/2020

Ο/Η Γραμματέας